

Де шлях у жовті врізується стіни
І урвище над кручею стремить,
Наш погляд неуважливий на мить
Затримує жорсткий прошарок ріни.

Вода суха і сіра. Але її
Примкнеш перед камінням у піску
І раптом чуєш слу вод рвучку
І різкість вітру, що над ними віяв.